

Posudek bakalářské práce

Název: *Jak kvalita kultury školy ovlivňuje integraci dítěte s ADHD do školní třídy*

Autor: *Diana Bambásková*

Diana Bambásková si zvolila téma své bakalářské práce na základě vlastní zkušenosti asistenta pedagoga pracujícího s dítětem postiženým ADHD. Studentka se zajímá jak o samotný proces integrace dítěte s ADHD do školní třídy, tak také o vliv *kultury školy* na tento proces. Autorka zvolila pojem „kultura školy“, jak jej chápou odborníci z okruhu prof. Pola z Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.

Struktura předložené práce je logická a přehledná. V prvních třech kapitolách se autorka věnuje problematice syndromu ADHD, specifickým vzdělávacím potřebám těchto dětí, jakož i procesu integrace jako takovému. Čtvrtá kapitola je věnována pojmu „kultura školy“ a v páté kapitole autorka prezentuje vlastní výzkumné šetření provedené metodou zúčastněného pozorování.

Teoretická část práce je provedena velmi pečlivě. Autorka prokázala schopnost práce s odbornou literaturou. Všechny pojmy jsou adekvátně vysvětleny na základě uvedených literárních pramenů. Místy se ovšem setkáme s určitou povrchností. Například pojem „inkluzí“ je vysvětlen pouze dvěma větami, aniž by byla zmíněna diskuse, která se vede mezi zastánci *integrace* a *inkluzí* (s. 19). Rovněž z pojednání o pojmu „kultura“, resp. „kultura školy“ (s. 24-27) není jasné jak chápe sama autorka tento pojem. Považují za vhodné, aby se studentka k tomuto pojmu při obhajobě vrátila a vysvětlila různé chápání tohoto pojmu i své vlastní pojetí. Zajímavá by byla také diskuse o souvisejících pojmech, které nejsou v práci použity, jako např. „duch“ nebo „enkulturace“ (podněty k diskusi je možné najít např. na s. 14, resp. 57-58 Kaplánekova textu *Animace*, Praha, Portál 2013).

Po stránce vnější úpravy i po stránce formální je práce zpracována velmi pečlivě. Také jazyková úroveň je velmi dobrá. V práci se vyskytuje jen velmi malé množství překlepů (na s. 27 vzniká z překlepu významová nejasnost).

Určité rozpaky vyvolává výzkumná část, zejména její metodika. Kvalitativní metody, které autorka používá, nepoužívají standardizované postupy, jak je tomu u metod kvantitativních. Proto bych očekával přesnější popis designu výzkumu a metodického postupu sběru dat i jejich vyhodnocení. Nicméně se díky delšímu trvání výzkumu – sledování po celý školní rok 2013/2014 – autorce podařilo zjistit dostatek informací, které jí posloužily k posouzení vývoje sledované žákyně a jejích vztahů ve třídě. Můžeme tedy mít za to, že se autorce podařilo splnit cíl, který si stanovila, totiž „popsat integraci žákyně s diagnostikovaným syndromem ADHD“ (s. 6). Deskriptivní analýza kultury školy, kterou autorka také chtěla provést, přišla při realizaci šetření zkrátka: jsou jí věnovány pouze tři strany (s. 42-44) a prezentované výsledky nejsou přesvědčivé, zejména díky absenci vysvětlení designu a metodiky výzkumu. Uvedené tři kroky jsou sice logické, není však doložen metodický postup, jak autorka došla k prezentovaným závěrům.

Celkově se jedná o pečlivě provedenou bakalářskou práci standardní kvality, kterou **doporučuji** k obhajobě. Konečné hodnocení se bude odvíjet od průběhu obhajoby. Pokud studentka prokáže, že jí pojmy jako „kultura školy“ jsou jasné a dokáže přesvědčivě vysvětlit metodické postupy při svém výzkumu, může být práce ohodnocena i známkou „výborně“.

České Budějovice, 10. května 2015

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
oponent